

# LIBRI I PROFETIT HABAKUK

**1** Këtu është shkruar ajo që Perëndia i tregoi profetit Habakuk.

## **Ankesa e profetit për padrejtësinë në Izrael**

<sup>2</sup>O Zot, të kërkoj prej kohësh ndihmë, por ti nuk më përgjigjesh! Thërras: «Mbretëron terrori!», por ti nuk ndërhysh! <sup>3</sup>Përse më lejon ta përrjetoj këtë padrejtësi të shëmtuar? Përse rri duarkryq, kur njerëzit janë të shtypur? Gjithkund ku hedh vështrimin, mbretëron dhuna dhe shtypja, prapësia dhe gr

indja. <sup>4</sup>Meqë nuk ndërhysh, ligji yt shkelet nëpër këmbë dhe padrejtësia triumfon. Të pafajshmin e rrethojnë kriminelët; askush nuk e ndihmon të fitojë të drejtën e tij.

♦ Në këtë kohë Juda do të ishte nën sundimin e mbretit Jehojahin, i cili ishte ambicioz, i egër dhe i korruptuar.

## **Përgjigja e Zotit: po vijnë babilonasit**

<sup>5</sup>Zoti përgjigjet: «Shikoni rreth e rrotull ndër kombe! Do të çuditeni! Diçka po ndodh; do ta provoni! Edhe sikur t'jua tregonte dikush, nuk do ta besoni! <sup>6</sup>I thërras babilonasit, këtë popull të egër dhe të pamëshirshëm. Ata e përshkojnë tokën, për të shtë në dorë vende të huaja. <sup>7</sup>Ata përhapin tmerr dhe frikë; politika e tyre mbështetet në të drejtën e më të fortit. <sup>8</sup>Kuajt e tyre janë më të shpejtë se pantera dhe më të egër se ujçit e uritur. Kalarësia e tyre ngrihet qirithi, dhe afrohet me vrull nga larg. Siç lëshohen hutat mbi gjah, <sup>9</sup>ashtu lëshohen edhe ata në betejë. Askush nuk shikon prapa; ata i mbledhin robërit e luftës si rërë. <sup>10</sup>Ata tallen me mbretër, ata vënë në lojë titullarë. Për ta kështjellat nuk paraqitin asnjë pengesë: ata ngrenë një ledh rrethimi dhe i shtien ato në dorë. <sup>11</sup>Pastaj vazhdojnë udhën e tyre, ata kalojnë me vrull si furtunë dhe bëhen fajtorë. Forca e tyre e vetme është perëndia i tyre.

## **Ankesë për terrorin e babilonasve**

<sup>12</sup>O Zot, mos je ti Perëndia jonë prej kohësh, Perëndi i shenjtë? Mos na lë të vdesim! Ti, mbrojtja jonë e fortë, i ke thirrur babilonasit për të zbatuar vendimin e dënimit. <sup>13</sup>Por sytë e tu janë tepër të pastër për të duruar të keqen; nuk mund të shikosh duarkryq, kur njerëzit keqtrajtohen dhe mundohen. Përse i lejon këta grabitës të veprojnë kështu? Përse nuk ndërhysh, kur këta keqbërës përpinë të tjerët që janë më të mirë dhe më të ndershëm se ata? <sup>14</sup>Përse i lejon që ata t'i trajtojnë njerëzit si peshqit dhe kafshët e tjera detare <sup>15</sup>që kapen me grepa dhe me rrjeta? Siç ngazëllohet peshkatari për peshkun e zënë, ashtu ngazëllohen edhe ata për njerëzit e zënë.

<sup>16</sup>Pastaj i kushtojnë fli rrjetës së tyre dhe djegin temjan para saj, si fli mirënjohjeje që u ka sjellë pre të shumtë. <sup>17</sup>A duhet ata të vazhdojnë të tërbohen me shpata dhe të vrasin popuj të tërë?

## **Përgjigja e Zotit: drejtësia mbetet rregulli i patundshëm**

**2** Unë them: «Zë pozicionin tim dhe qëndroj i patundur. Me padurim pres atë që do të më thotë Zoti; dua të di se si do t'u përgjigjet Ai pyetjeve dhe padive të mia.»

<sup>2</sup>Dhe Zoti m'u përgjigj dhe tha: "Atë që po të tregoj tani, duhet ta shkruash haptas në rrasë, me shkrim të qartë, që ta lexojnë të gjithë! <sup>3</sup>Sepse ajo që po të shpall, nuk do të realizohet menjëherë, por do të plotësohet me siguri. Për këtë të jesh i sigurt. Prit me durim derisa të realizohet! Prandaj shkruaj: "Ai që shkel me këmbë të drejtën, do të rrëzohet; por ai që ma mban besën dhe vepron drejt, do të shpëtojë jetën e tij. <sup>5</sup>Prandaj hajduti mburracak, mburraveci mendjemadh, nuk do t'ia arrijë qëllimit – edhe në qoftë se e hap gojën si bota e të vdekurve dhe bëhet i pangopshëm si vetë vdekja, edhe në qoftë se i përpin popujt njëri pas tjetrit.»

## **Fjalë kërcënuese kundër shtypësve të popujve**

<sup>6</sup>Popujt do t'ia vënë në dukje krimet shtypësit të tyre; do t'i thonë plot përbuzje: «Turp dhe faqe e zezë për ty, sepse grumbullon pasuri të huaja! Edhe sa kohë do të veprosh kështu? Ti i trajton popujt sikur të ishin borxhlinjtë e tu! <sup>7</sup>Por papritur të shfrytëzuarit do të ngrenë krye kundër teje dhe do të ta paguajnë me të njëjtën monedhë; plaçkitësi do të plaçkitet! <sup>8</sup>Siç i plaçkita ti popujt, ashtu do të plaçkitin popujt edhe ty, dhe ti do të dënohesh për politikën e terrorit që po ndjek në të gjitha qytetet dhe vendet.

<sup>9</sup>Turp dhe faqe e zezë për ty, sepse ti e shton pasurinë tënde me mjete të pandershme! Kjo nuk të sjell ndonjë dobi as ty as pasardhësve të tu. Ti bën përsëri një çerdhe shqiponjash dhe mendon se je i siguruar ndaj çdo sulmi. <sup>10</sup>Por planet e tua nuk do të realizohen; dinastia jote do të rrëzohet. Ti ke shkatërruar shumë popuj; ti do të vdesësh. <sup>11</sup>Padrejtësinë tënde e shpallin edhe gurët në mur dhe trarët e çatisë pajtohen.

<sup>12</sup>Turp dhe faqe e zezë për ty, sepse qytetet i ndërton me gjak dhe i ngre mbi padrejtësi! <sup>13</sup>Të gjitha ushtritë

e sklevërve janë munduar më kot, sepse të gjitha do të përpihen nga zjarri. (A nuk e kuptoni se këtu vepron Zoti i gjithëfuqishëm? <sup>14</sup>Siç është i mbushur deti me sasi ujërash, ashtu do të jetë e mbushur mbarë toka me njohjen e madhështisë së Zotit).

<sup>15</sup>Turp dhe faqe e zezë për ty, sepse verën e zemërimit tënd ua ke dhënë popujve të tu fqinjë dhe je kënaqur me pafuqinë dhe turpin e tyre! <sup>16</sup>Mos ndoshta mendon se kjo të sjell nder? Tani do të të japin për të pirë: Zoti do të të japë për të pirë kupën e zemërimit të tij dhe do të të rrëzojë para syve të të gjithëve në turpin më të thellë. <sup>17</sup>Ti e ke shpyllëzuar Libanin dhe e ke shfarosur gjahun e tij; tani duhet ta paguash këtë. Ti do të ndëshkohesh për politikën tënde të terrorit dhe të gjakut, që ke ndjekur.»

### **Pafuqia e perëndive të Babilonisë**

<sup>18</sup>Çfarë dobie kanë idhujt prej druri ose prej metali, të punuar nga njerëzit? Si mund t'u besojë njeriu idhujve memecë, që i ka ngritur vetë? <sup>19</sup>Turp dhe faqe e zezë për atë që i thotë copës së drurit: «Zgjohu!» dhe gurit të vdekur: «Gjallërohu!». Ata duken madhështorë, të lyer me argjend dhe me ar, por në ta nuk ka jetë, as këshillë. <sup>20</sup>Kurse Zoti është në Tempullin e tij të shenjtë. Qetësohuni, nderojeni, ju njerëz gjithkund në botë!

### **Habakuku shikon ndërhyrjen e Zotit**

**3** Lutje e profetit Habakuk.

<sup>2</sup>O Zot, porosinë tënde e kam dëgjuar; plani yt më mbush me tmerr dhe hutim. Zbatoje – por jo në një të ardhme të largët! Më lejo që ta përjetoj vetë, kur të ndërhysh! Ki mëshirë për ne në trazirat e kësaj kohe!

<sup>3</sup>Zoti zbrit nga Temani, Perëndia e shenjtë vjen nga mali i Paranit. Madhështia e tij ndriçon qiellin; shkëlqimi i tij mbush tërë botën. <sup>4</sup>Ai ndriçon përreth si drita e diellit, ai rrezaton dritë nga të gjitha anët – në të fshihet fuqia e tij e madhe. <sup>5</sup>Murtaja i shkon përpara dhe mynxyra e ndjek nga mbrapa. <sup>6</sup>Kur e vë këmbën në tokë, ajo tundet; kur i shikon ushtritë e popujve, ato tmerrohen dhe shpërndahen me vrap. Malet e përjetshme përplasen, kodrat e lashta shemben; ashtu e kishte zakon prej kohësh të ecte nëpër tokë.

<sup>7</sup>Tendat e kushasve janë të mbledhura nga fatkeqësia që i kanos; mbulesat e çadrave të midjanasve dridhen. <sup>8</sup>O Zot, kundër kujt drejtohet zemërimi yt? Kundër ujërave të detit, kundër fuqisë së thellësive? Kundër kujt del ti me kuajt e tu dhe me karrocën, së cilës nuk mund t'i bëjë ballë askush? <sup>9</sup>Ti e nxjerr harkun nga milli; ti i shoqëron shigjetat me fjalë kërcënuese. Ti e çan tokën dhe prej saj shpërthejnë lumenj. <sup>10</sup>Kur të shohin malet, tunden si gruaja në vuajtjet e lindjes. Shiu bie me rrebesh, dallgët e detit tërbohen dhe mblidhen në pirg. <sup>11</sup>Dielli dhe hëna fshihen, tërhiqen në shtëpinë e tyre, kur shigjetat e tua fishkëllesh dhe heshta jote zbardh natën.

<sup>12</sup>Ti ecën nëpër tërë botën; ti i shkel popujt në zemërimin tënd. <sup>13</sup>Ti je ngritur për të ndihmuar popullin tënd, atë dhe mbretin që ke emëruar. Ti e prish çatinë e armikut tënd, që në qiell të ngrihen vetëm muret e zhveshura. <sup>14</sup>Udhëheqësit e ushtrive të tyre duan të na shkatërrojnë; ata na sulmojnë si vorbullat; ata i gëzon ideja për të na tërhequr në skutën e tyre, për të na gllabëruar siç gllabëron luani prenë e tij. Por ti i shpon tejprtej me heshtat e tyre! <sup>15</sup>Me kuajt e tu, ti e hap udhën nëpër dallgët e shkumëzuara të detit.

<sup>16</sup>Kur ma tregoi Zoti këtë, më kapi tmerri; dhe kur dëgjova zërin e tij të fuqishëm, filluan të më dridheshin buzët; më lëshuan gjunjët; trupin e kisha si të dërrmuar.

Tani duhet të pres ditën që do të rrënojë popullin që na shtyp. <sup>17</sup>Ende nuk ka fik ose rrush, as ullinj për të korrur; drithi në ara nuk u rrit, vathat e stallat janë bosh, <sup>18</sup>e megjithatë mund të gëzohem, sepse më ndihmon Zoti; ajo që ka thënë ai, më mbush me gëzim. <sup>19</sup>Zoti më forcon, mund t'ia zë besën! Ai më bën këmbëshpejtë si gazela, dhe bën që të eci me siguri nëpër male.

Kjo këngë duhet shoqëruar me vegël me tela.